

ພຣະທຳດານເຢອນ - ເລກທີສິບເຈັດ

ຄວາມເຊື່ອມໂຍງທາງຄຳພະຍາກອນ: ຮູບບັນຄຳຂອງເນບູກາດເນັດຊາ ແລະ
ກົດໝາຍວັນອາທິດ

Jeff Pippenger
2023-12-12

ຊົດເຕີ້ໄວທ໌ ມັກຈະລະບຸວ່າ ຮູບຄຳຢູ່ທົ່ງດູຣາ ແມ່ນກົດໝາຍວັນອາທິດ.

“ໄດ້ມີການຕັ້ງວັນຊະບາໂຕແຫ່ງຮູບເຄົາລົບຂຶ້ນ ດັ່ງທີ່ຮູບທອງຄຳໄດ້ຖືກຕັ້ງຂຶ້ນໃນທົ່ງດູຣາ.
ແລະດັ່ງທີ່ເນບູກາດເນັດຊາ ກະສັດແຫ່ງບາບໂລນ ໄດ້ອອກຄຳສັ່ງວ່າ
ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະບໍ່ກັມລົງແລະນະມັດສະການຮູບນີ້ ຈະຕ້ອງຖືກປະຫານຊີວິດ
ສະນັ້ນກໍຈະມີການປະກາດອອກມາວ່າ ທຸກຄົນທີ່ຈະບໍ່ໃຫ້ຄວາມເຄົາລົບແກ່ສະຖາບັນວັນອາທິດ
ຈະຖືກລົງໂທດດ້ວຍການຈຳຄຸກແລະຄວາມຕາຍ. ດັ່ງນັ້ນ
ວັນຊະບາໂຕຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຖືກຢຽບຢູ່ລົງພາຍໃຕ້ຕົ້ນ.
ແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງປະກາດວ່າ, ‘ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ອອກຂ້າງນິດອັນບໍ່ຊອບທຳ
ແລະຂຽນຄວາມທຸກລຳບາກອັນໜັກໜ່ວງຊົງພວກເຂົາໄດ້ກຳນົດໄວ້’ [Isaiah 10:1]. [Zephaniah
1:14–18; 2:1–3, quoted.]” Manuscript Releases, volume 14, 91.

ໃນຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້ ຊົດເຕີ້ໄວທ໌ ໄດ້ອ້າງເຖິງພຣະທຳເຊຟານຍິາ ແລະ ໃນການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ
ນາງກໍໄດ້ເພີ່ມເຕີມຄວາມເຊື່ອມໂຍງທາງຄຳພະຍາກອນຂອງດານເຢອນ ບົດທີສອງ ແລະ ບົດທີສາມ.
ເຊຟານຍິາຊົງໃຫ້ເຫັນວ່າ ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຕ້ອງມາຊຸມນຸມກັນກ່ອນພຣະລາຊະກຳນົດ.
ທ່ານຍັງຊົງຂ່າວສານແຫ່ງແກ, ຊົງເປັນສັນຍາລັກຂອງຂ່າວສານເຕືອນຫຼັກຕໍ່ບັນດາເມືອງ (ລັດຕ່າງໆ)
ແລະ ຫໍຄອຍ (ຄຣິສຕະຈັກທົ່ງຫຼາຍ). ທ່ານຊົງເຖິງການຊຸມນຸມກັນ, ຊົງເປັນອົງປະກອບຂອງ “ເຈັດເທືອ,”
ທີ່ເກີດຂຶ້ນເມື່ອຄຳອະທິຖານໃນເລວິຕີ ບົດທີຊາວຫົກ ໄດ້ຖືກຖອາຍຂຶ້ນ. ທ່ານຊົງເຖິງ
“ປະຊາຊາດທີ່ບໍ່ເປັນທີ່ປາຖະໜາ,”
ໃນຂະນະດຽວກັນກໍເປັນໜ້າເຖິງການມາເຖິງຂອງການພິພາກສາບໍລິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ
ຊົງເລີ່ມຕົ້ນທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດ ແລະ
ທະວີຄວາມຮຸນແຮງຂຶ້ນໄປຈົນເຖິງການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຄຣິດ.

ສົງເໝີນຳພຣະບັນຍັດແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ ຄືການກໍ່ຮ່າງຂຶ້ນຂອງຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍ.
ການກໍ່ຮ່າງຂອງຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍ ແມ່ນການທົດສອບທາງສາຍຕາທີ່ເຂົ້າປະເຊີນຊົນເຜົ່າຂອງພຣະເຈົ້າ
ຜູ້ຊົງກ່ອນໜ້ານັ້ນໄດ້ຜ່ານການທົດສອບເລື່ອງອາຫານແລ້ວ. ກ່ອນພຣະບັນຍັດນັ້ນ ຊົງເປັນອັນທີ່ສາມ
(ການທົດສອບຊີຂາດ) ຊົນເຜົ່າຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ເຊຟານຍິາໄດ້ລະບຸວ່າເປັນ “ປະຊາຊາດທີ່ບໍ່ເປັນທີ່ປາຖະໜາ”
ຖືກເອີ້ນໃຫ້ມາຊຸມນຸມກັນ. ຄຳພະຍາກອນທຳອິດຂອງເອເຊກຽນແມ່ນຂ່າວສານແຫ່ງການຮອບຮວມ,
ແຕ່ມັນຈະສຳເລັດຂຶ້ນໄດ້ໂພງສຳລັບຜູ້ທີ່ຕະຫຼົກຮູ້ສະພາບການກະຈັດກະຈາຍຂອງຕົນ
ແລະອະທິຖານຄຳອະທິຖານແຫ່ງເລວິຕີ ບົດທີຊາວຫົກ ດັ່ງທີ່ດານເຢອນໄດ້ກະທຳໃນບົດທີກ້າ.

ວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະຢາເວໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ, ມັນໃກ້ແລ້ວ, ແລະຮີບເລັ່ງມາຢ່າງຫຼາຍ,
ແມ່ນແຕ່ສຽງຂອງວັນຂອງພຣະຢາເວ: ນັກຮົບຜູ້ເຂັ້ມແຂງຈະຮ້ອງໂຫຍ່ຢ່າງຂົນຂຶ້ນຢູ່ທົນນີ້.
ວັນນັ້ນເປັນວັນແຫ່ງພຣະພິເລດ, ເປັນວັນແຫ່ງຄວາມທຸກລຳບາກແລະຄວາມຄັບຄູ່, ແລະ
ເປັນວັນແຫ່ງຄວາມພິນາດແລະຄວາມຮ້າງເປົ່າ, ເປັນວັນແຫ່ງຄວາມມືດແລະຄວາມມືດມົວ,
ເປັນວັນແຫ່ງເມກແລະຄວາມມືດທົບ,
ເປັນວັນແຫ່ງສຽງແກແລະສຽງເຕືອນໄພຕໍ່ບັນດາເມືອງທີ່ມີກຳແພງປ້ອງກັນ ແລະຕໍ່ຫໍຄອຍສູງ.

ແລະເຮົາຈະນຳຄວາມຄັບແຄ້ນມາເທິງມະນຸດ, ຈົນພວກເຂົາຈະເດີນໄປດັ່ງຄົນຕາບອດ,
ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຮັດບາບຕໍ່ພຣະຢາເວ: ແລະເລືອດຂອງພວກເຂົາຈະຖືກເທອອກດັ່ງຜຸນດິນ,
ແລະເນື້ອໜັງຂອງພວກເຂົາດັ່ງຂີ້ຕົດ. ທັງເງິນຂອງພວກເຂົາ ຫຼືຄຳຂອງພວກເຂົາ
ກໍຈະບໍ່ອາດຊ່ວຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນໄດ້ໃນວັນແຫ່ງພຣະພໍ່ໃຈຂອງພຣະຢາເວ;
ແຕ່ແຜ່ນດິນທັງໝົດຈະຖືກເຜົາຜານໂດຍໄຟແຫ່ງຄວາມຫຼົງຫວັງຂອງພຣະອົງ:
ເພາະພຣະອົງຈະກຳຈັດບັນດາຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນໃຫ້ສົນໄປໂດຍໄວ. ຈົ່ງຊົມນຸມກັນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ຈົ່ງຊົມນຸມກັນເຖິດ, ໂອ ປະຊາຊາດທີ່ບໍ່ເປັນທຶບາຖະໜາ; ກ່ອນທີ່ພຣະດຳລັດຈະອອກມາ,
ກ່ອນວັນນັ້ນຈະຜ່ານໄປດັ່ງແກບ, ກ່ອນທີ່ພຣະພໍ່ໃຈຂອງພຣະຢາເວຈະມາເຖິງພວກເຈົ້າ,
ກ່ອນວັນແຫ່ງພຣະພໍ່ໃຈຂອງພຣະຢາເວຈະມາເຖິງພວກເຈົ້າ. ຈົ່ງສະແຫວງຫາພຣະຢາເວ,
ພວກທ່ານຜູ້ອ່ອນໄຫວທັງຫຼາຍໃນແຜ່ນດິນ, ຜູ້ໄດ້ປະຕິບັດຕາມການພິພາກສາຂອງພຣະອົງ;
ຈົ່ງສະແຫວງຫາຄວາມຊອບທຳ, ຈົ່ງສະແຫວງຫາຄວາມອ່ອນໄຫວສຸພາບ:
ບາງທີພວກທ່ານອາດຈະຖືກຊ່ອນໄວໃນວັນແຫ່ງພຣະພໍ່ໃຈຂອງພຣະຢາເວ. ເຊຟານຍົາ 1:14–2:3.

“ຜູ້ມີກຳລັງກ້າ” ໃນພຣະຄຳພົໝາຍເຖິງຜູ້ຊາຍທີ່ມີອຳນາດ, ແລະການກ່າວເຖິງ “ຜູ້ມີກຳລັງກ້າ”
ເປັນຄັ້ງທຳອິດແມ່ນເກດໃຈ.

ແລະທຸດສະຫວັນອົງໜຶ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາ ແລະໄດ້ນັ່ງຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນກໍ່ແຫ່ງໜຶ່ງຊຶ່ງຢູ່ໃນເມືອງໂອຟຣາ
ອັນເປັນຂອງໂຢອາດຊາວອາບີເອເຊຍ; ແລະກິດໂອນບຸດຂອງທ່ານກຳລັງຕິເຂົ້າສາລີທີ່ບ່ອນບິບເຫຼົ້າອະງຸ່ນ
ເພື່ອຊ່ອນມັນໄວ້ຈາກຊາວມິດີອານ. ແລະທຸດສະຫວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປາກົດແກ່ເຂົາ
ແລະກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະຖິດກັບເຈົ້າ, ບຸລຸດຜູ້ກ້າຫານເຂັ້ມແຂງ.”
ແລະກິດໂອນທຸນຕໍ່ພຣະອົງວ່າ, “ໂອ້ນາຍຂອງຂ້ານອ້ຍ, ຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະຖິດກັບພວກຂ້ານອ້ຍ
ເຫດໃດສົ່ງທັງປວງນັ້ນຈົ່ງເກີດແກ່ພວກຂ້ານອ້ຍ? ແລະບັນດາການອັດສະຈັນທັງຫຼາຍຂອງພຣະອົງຢູ່ໃສ
ຊຶ່ງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກຂ້ານອ້ຍໄດ້ເລົ່າໃຫ້ຟັງ ໂດຍກ່າວວ່າ,
‘ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງນຳພວກເຮົາຂຶ້ນມາຈາກອີຢິບຫລີ?’
ແຕ່ບັດພິພິດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງລະຖົມພວກຂ້ານອ້ຍ
ແລະຊົງມອບພວກຂ້ານອ້ຍໄວ້ໃນມືຂອງຊາວມິດີອານ.” ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທອດພຣະເນດເບີງເຂົາ
ແລະກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງໄປດ້ວຍກຳລັງນີ້ຂອງເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຈະຊ່ວຍອະນຸຍາດໃຫ້ພົ້ນຈາກມືຂອງຊາວມິດີອານ;
ເຮົາໄປໄດ້ສົ່ງເຈົ້າໄປດອກຫລີ?” ແລະເຂົາທຸນຕໍ່ພຣະອົງວ່າ, “ໂອ້ນາຍຂອງຂ້ານອ້ຍ,
ຂ້ານອ້ຍຈະຊ່ວຍອະນຸຍາດໃດ? ເບີ້ແມ, ຕະກູນຂອງຂ້ານອ້ຍຍາກຈົນທີ່ສຸດໃນມານາເຊ
ແລະຂ້ານອ້ຍເປັນຜູ້ອ້ອຍທີ່ສຸດໃນເຮືອນບໍດີາຂອງຂ້ານອ້ຍ.” ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ,
“ແນ່ນອນ ເຮົາຈະສະຖິດກັບເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຈະໂຈມຕີຊາວມິດີອານເໝືອນດັ່ງຄົນດຽວ.” ຜູ້ວິນິດໄສ
6:11–16.

ໃນພຣະທຳເຊຟານຍົາ ຊາຍຜູ້ມີກຳລັງຜູ້ນັ້ນ ຊຶ່ງກໍ່ແມ່ນກິດໂອນດ້ວຍ ຈະຕ້ອງຮ້ອງໄຫຍ່ຢ່າງຂົມຂຶ້ນ. ຄຳວ່າ
“ຮ້ອງ” ເປັນສັນຍາລັກຂອງການຮ້ອງໃນຍາມທຸ່ງຄົນໃນວັນສຸດທ້າຍ, ແລະຄຳວ່າ “ຂົມຂຶ້ນ”
ໝາຍເຖິງຄວາມຄຽດແຄ້ນອັນຊອບທຳ. ກິດໂອນ ຫຼື “ຊາຍຜູ້ມີກຳລັງ” ຂອງເຊຟານຍົາ
ເປັນສັນຍາລັກຂອງຂ່າວສານເອລີຍາ
ຊຶ່ງມີຫນ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການສະແດງບາບຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາເຫັນ ແລະແນ່ນອນ
ລວມເຖິງບາບຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາດ້ວຍ.

ຮ້ອງປະກາດອອກດັ່ງ ຢ່າໄວ້ຫນ້າ ຈົ່ງຍົກສຽງຂອງເຈົ້າຂຶ້ນເໝືອນສຽງແກດ
ແລະຈົ່ງສະແດງແກ່ປະຊາຊົນຂອງເຮົາເຖິງການລະເມີດຂອງເຂົາ
ແລະແກ່ວົງວານຂອງຢາໂຄບເຖິງບາບທັງຫຼາຍຂອງເຂົາ. ເອຊາຍາ 58:1

ຜູ້ພະຍາກອນທັງປວງສອດຄ້ອງກັນເຊິ່ງກັນແລະກັນໃນວາລະສຸດທ້າຍ ດັ່ງນັ້ນ
ຂ່າວສານແຫ່ງແກງຂອງອົດສະຢາກເປັນ “ສຽງຮ້ອງ” ຂອງບຸລຸດຜູ້ມີວິດເດດໃນເຊຜານຢາ ຜູ້ຊົງຄຶກໂຕໂອນ ແລະ
ພວກເຂົາທັງໝົດກໍາລັງຊີບອກເຖິງຜູ້ຊົງຂ່າວແຫ່ງເອລຢາ ແລະ ພັນທະກົດຂອງລາວໃນວາລະສຸດທ້າຍ.
ໃນພຣະທໍາອົດສະຢາ ຂໍພຣະຄໍາຕໍ່ໄປນີ້ຊີບອກວ່າບາບຂອງພວກເຂົາຄືຄວາມອວດອ້າງໃນຕົນເອງ
ເພາະພວກເຂົາເຊື່ອວ່າ ແທ້ຈິງແລ້ວພວກເຂົາກໍາລັງນະມັດສະການ ແລະ ຮັບໃຊ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ແຕ່ພວກເຂົາສະແຫວງຫາເຮົາທຸກວັນ ແລະປັດຍິນດີທີ່ຈະຮູ້ຈັກທາງຂອງເຮົາ
ດັ່ງເຊັ່ນຊາດໜຶ່ງທີ່ໄດ້ປະພຶດຄວາມຊອບທໍາ ແລະບໍ່ໄດ້ລະຖິ້ມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າຂອງຕົນ;
ພວກເຂົາທຸກຖາມເຮົາເຖິງຂໍ້ກໍານົດແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທໍາ; ພວກເຂົາປັດຍິນດີໃນການເຂົ້າໃກ້ພຣະເຈົ້າ.
ອີຊາຍາ 58:2

ສຽງຮ້ອງອັນຂົມຂືນຂອງບຸລຸດຜູ້ມີກຳລັງ ແມ່ນຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງໃນເວລາທຸ່ງຄືນ,
ຊົງລວມເຖິງການເປີດເຜີຍວ່າ ວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020 ເປັນບາບແຫ່ງຄວາມອາດຫານຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຊົງຕ້ອງຖືກກັບໃຈ ແລະ ສາລະພາບ. ຫົວໃຈສໍາຄັນຂອງຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງໃນເວລາທຸ່ງຄືນ
ແມ່ນການກ່ຕົວຂອງຮູບສັດຮ້າຍ, ແລະ ການພິພາກສາທິຕາມມາ ຊົງຖືກນໍາມາເຖິງເທິງສະຫະລັດອາເມລິກາ,
ແລ້ວຈົ່ງເຖິງໂລກ, ໂດຍອົດສະລາມ.

ເມື່ອຄໍາອະທິຖານໃນ ລະບຽບພວກເລວີ ບົດ 26 ສໍາເລັດຜົນໃນຕອນທ້າຍແຫ່ງຖົນກັ່ນດານສາມມື້ເຄື່ອງຂອງ
ພຣະນິມິດ ບົດ 11, ສົງທິປະເສດແລະສົງທິຕໍາຊ້າຈະຖືກແຍກອອກຈາກກັນ. ຜູ້ມີບັນຍາແລະຜູ້ໃຈຈະມີນໍ້າມັນຄໍາ
ຫຼີ້ນປ່ຽນ, ແລະໃນເວລານັ້ນພວກເຂົາຈະເປັນດັ່ງ “ຜູ້ຊາຍຄົນດຽວ” ຂອງກົດໂອນ. ຕາມພຣະທໍາ ເຊຜານຢາ,
ກ່ອນກົດໝາຍວັນອາທິດຈະຖືກປະກາດເປັນຄໍາສັ່ງ, ກົດໂອນ, ຜູ້ຊົງເປັນເອລຢາ, ຜູ້ຊົງເປັນເອເຊກຽນ,
ຜູ້ຊົງເປັນຊາຍຜູ້ກ້າຫານ, ຈະນໍາສະເໜີຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງໃນເວລາທຸ່ງຄືນ
ຄວບຄູ່ໄປກັບຄວາມຂົມຂືນໃນການສະແດງໃຫ້ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າເຫັນບາບຂອງພວກເຂົາ
ຄືການເຂົ້າຮ່ວມໃນການພະຍາກອນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020,
ແລະຄວາມພະຍາຍາມອັນປາສະຈາກເຫດຜົນຂອງພວກເຂົາທີ່ຈະແກ້ຕ່າງໃຫ້ແກ່ການພະຍາກອນນັ້ນ
ຫຼັງຈາກທີ່ມັນລົ້ມເຫຼວຢ່າງສົ້ນເຊີງ.

ເຊຜານຢາໄດ້ຊົງໃຫ້ເຫັນເຖິງການຊຸມນຸມກັນຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ
ຊົງເກີດຂຶ້ນກ່ອນຄໍາປະກາດກົດໝາຍວັນອາທິດ.
ການຊຸມນຸມກັນນີ້ຢັ້ງຖືກເປັນພາບແທນໄວ້ໂດຍຄໍາພະຍາກອນທໍາອິດຂອງເອເຊກຽນໃນບົດທິສາມສິບເຈັດ.

ດັ່ງນັ້ນ ຂໍພຣະເຈົ້າຈົ່ງໄດ້ພະຍາກອນຕາມທີ່ໄດ້ຮັບພຣະບັນຊາ;
ແລະໃນຂະນະທີ່ຂໍພຣະເຈົ້າກໍາລັງພະຍາກອນຢູ່ນັ້ນ ກໍມີສຽງໜຶ່ງ, ແລະ ເບັງແມ, ມີການສັນສະເທືອນ,
ແລະກະດູກທັງໝາຍກໍເຂົ້າມາຕິດກັນ, ກະດູກແຕ່ລະຊັ້ນກັບກະດູກຂອງມັນ. ແລະເມື່ອຂໍພຣະເຈົ້າເບັງ,
ເບັງແມ, ເສັ້ນເອັນ ແລະ ເນື້ອໜັງກໍເກີດຂຶ້ນມາເທິງພວກມັນ, ແລະຜົວໜັງກໍປົກຄຸມຢູ່ເທິງນັ້ນ;
ແຕ່ບໍ່ມີລົມຫາຍໃຈຢູ່ໃນພວກມັນ. ເອເຊກຽນ 37:7, 8.

ເອເຊກໂອນໄດ້ພະຍາກອນແກ່ກະດູກແຫ້ງທີ່ນອນຕາຍຢູ່ໃນຖະໜົນຂອງນະຄອນນັ້ນໃນພຣະນິມິດບົດທິສິບເອັດ,
ບ່ອນທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຖືກຕັ້ງໄວ້ທີ່ກາງແຂນດ້ວຍ.
ພວກມັນຖືກຮວບຮວມເຂົ້າດ້ວຍກັນກ່ອນ.

ແລະຊາກສົບຂອງທ່ານທັງສອງຈະນອນຢູ່ໃນຖະໜົນຂອງນະຄອນໃຫຍ່,
ຊົງໃນຄວາມໝາຍຜ່າຍວົນຍານເອີ້ນວ່າ ໂຊໂດມ ແລະ ອີຍິບ,
ບ່ອນທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຖືກຄົງໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນດ້ວຍ. ແລະຜູ້ຄົນຈາກບັນດາຊົນເຜົ່າ
ແລະ ຕະກູນ ແລະ ພາສາ ແລະ ປະຊາຊາດ ຈະເຫັນຊາກສົບຂອງທ່ານທັງສອງເປັນເວລາສາມມື້ກັບເຄັງ,
ແລະຈະບ່ອນໃຫ້ນໍາຊາກສົບຂອງທ່ານທັງສອງໄປຜັງໃນອຸບໂມງ.

ແລະບັນດາຜູ້ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກຈະຊົມຊືມຍິນດີເພາະເຫດການນັ້ນ, ແລະສະເຫລີມສະຫລອງ, ແລະຈະສົ່ງຂອງຂວັນໃຫ້ແກ່ກັນແລະກັນ;
ເພາະວ່າຜູ້ເພີ່ມຍາກອນທັງສອງນີ້ໄດ້ທຳໃຫ້ບັນດາຜູ້ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກທຸກທ່ວລະມານ. ພຣະນິມົດ 11:8-10.

ພວກເຂົາຖືກຮວບຮວມເຂົ້າດ້ວຍກັນ ໃນຂະນະທີ່ສາມມື້ເຄີຍກຳລັງເຂົ້າໃກ້ຈຸດສິ້ນສຸດ. ສາມມື້ເຄີຍນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງເວລາແຫ່ງການຖ້າຄອຍໃນມັດທາຍ ບົດທົ ຊາວຫ້າ, ແຕ່ພ້ອມກັນນັ້ນມັນຍັງເປັນການກະຈັດກະຈາຍຂອງ "ເຈັດເທົາ" ໃນເລວນິຕິ ບົດທົ ຊາວຫ້າ. ບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກຮວບຮວມນັ້ນ ກ່ອນໜ້ານີ້ໄດ້ຖືກກະຈັດກະຈາຍ, ແລະ ເຊື່ອມຢືນໄດ້ລະບຸພວກເຂົາວ່າເປັນ "ຊາດທີ່ບໍ່ເປັນທຶບາຖະໜາ." ຊາດທີ່ບໍ່ເປັນທຶບາຖະໜານັ້ນ ຄືຜູ້ທີ່ໄດ້ນອນຕາຍຢູ່ໃນຖະໜົນ ໃນຂະນະທີ່ໂລກໄດ້ຊົມຊືມຍິນດີເໝືອນຊາກສົບຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່ຜູ້ຊົງຖືກຮວບຮວມເຂົ້າດ້ວຍກັນ ແລ້ວກໍ່ກາຍເປັນຊາດນັ້ນທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍແຫ່ງການໂຈມຕີຂອງອຳນາດມັງກອນໃນວັນສຸດທ້າຍ, ຜູ້ຊົງຍົກຊື່ໃສ່ເພນີແຫ່ງເມືອງ Tyre ຂຶ້ນເປັນຫົວຂອງພວກເຂົາ.

ເພງ ຫຼືພຣະຄຳເພງສັນລະເສີນຂອງອາຊາຟ. ໂອ ພຣະເຈົ້າ, ຂໍຢ່າຊົງມືດງຽບ; ຂໍຢ່າຊົງນັ່ງເສຍພຣະສຸລະສຽງ, ແລະ ຂໍຢ່າຊົງຢຸ້ມສະຫງົບ, ໂອ ພຣະເຈົ້າ. ເພາະວ່າ, ເບື້ອງແມ່, ສັດຕູຂອງພຣະອົງກໍ່ຄວາມວຸ້ນວາຍ; ແລະ ບັນດາຜູ້ທີ່ກົງດູ້ພຣະອົງໄດ້ຍົກຫົວຂຶ້ນ. ພວກເຂົາໄດ້ວາງອຸປະຍາຢ່າງແຍບຄາຍຕໍ່ບໍ່ຊາຊົນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໄດ້ປົກສາກັນຕໍ່ບັນດາຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງຊ່ອນໄວ້. ພວກເຂົາໄດ້ກ່າວວ່າ, ມາເຖີດ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຮົາຕັດພວກເຂົາອອກເສຍຈາກການເປັນຊາດໜຶ່ງ; ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືກລະນຶກເຖີງອີກຕໍ່ໄປ. ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ປົກສາກັນດ້ວຍໃຈດຽວກັນ: ພວກເຂົາໄດ້ຜູກພັນເປັນພັນທະມົດຕໍ່ຕົນພຣະອົງ. ພຣະຄຳເພງສັນລະເສີນ 83:1-5.

ຈຸດປະສົງຂອງພວກເຂົາຄືການນຳອົດສະຣາເອນຜ່າຍວິນຍານແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍໄປໂຍນເຂົ້າໃນເຕົ້າໄຟອັນລຸກໂຊນຂອງເນບູກາດເນັດຊາ. ເມື່ອກະດູກທີ່ຕາຍແລ້ວໄດ້ຍິນ "ສຽງ" ຂອງເອຊາຢາເປັນຄັ້ງທຳອິດ, ຊົງຮ້ອງປະກາດຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄືນ, ໃນເວລານັ້ນພວກເຂົາຍັງຄົງຢູ່ໃນຖິ້ນກັນດານແຫ່ງສາມມື້ເຄີຍ. ຈາກນັ້ນພວກເຂົາຈະຕ້ອງເລືອກວ່າຈະຮັບ ຫຼື ປະຕິເສດພຣະຜູ້ປອບໂຍນທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງສັນຍາວ່າຈະຊົງສົ່ງມາ, ຜູ້ຊົງທຳໃຫ້ພວກເຂົາຖືກກ່າວໂທດເຖີງບາບຂອງຕົນໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020.

"ຈົ່ງປອບໂຍນ, ຈົ່ງປອບໂຍນປະຊາຊົນຂອງເຮົາ" ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້.
"ຈົ່ງກ່າວດ້ວຍຄຳອ່ອນໂຍນແກ່ເຢຣູຊາເລັມ, ແລະຮ້ອງປະກາດແກ່ນາງວ່າ
ການສູ້ຮົບຂອງນາງໄດ້ສຳເລັດແລ້ວ, ຄວາມຊົວຊ້າຂອງນາງໄດ້ຮັບການອະໄພແລ້ວ;
ເພາະນາງໄດ້ຮັບຈາກພຣະຫັດຂອງພຣະຢາເວເປັນສອງເທົ່າສຳລັບບາບທັງປວງຂອງນາງ."
ສຽງຂອງຜູ້ໜັງຮ້ອງຢູ່ໃນຖິ້ນກັນດານວ່າ, "ຈົ່ງຕຽມທາງໄວ້ສຳລັບພຣະຢາເວ,
ຈົ່ງເຮັດທາງຫຼວງໃນທະເລຊາຍໃຫ້ກົງສຳລັບພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ. ທຸກຮ່ອມພູຈະຖືກຍົກຂຶ້ນ,
ແລະທຸກພູເຂົາກັບເນີນພູຈະຖືກເຮັດໃຫ້ຕ່ຳລົງ; ສົງຄົດຈະຖືກເຮັດໃຫ້ກົງ,
ແລະບ່ອນຊຸດຂະຈະກາຍເປັນທົງຮາບ. ແລະພຣະສິຣິຂອງພຣະຢາເວຈະຖືກສຳແດງອອກ,
ແລະມະນຸດທັງປວງຈະເຫັນພ້ອມກັນ; ເພາະພຣະໂອດຂອງພຣະຢາເວໄດ້ຕັດດັ່ງນັ້ນ." ເອຊາຢາ 40:1-5.

ຂໍພຣະຄຳທີ່ລະບຸເຖີງພະລະກົດຂອງສຽງທີ່ຮ້ອງໃນຖິ້ນກັນດານນັ້ນ ມີຂໍ້ມູນທີ່ລະອຽດຫຼາຍ. ຂ່າວສານຂອງເຂົາຈະຕັ້ງຢູ່ເທິງການເປີດເຜີຍແຫ່ງພຣະລັກສະນະຂອງພຣະຄຣິດ ດັ່ງທີ່ຖືກແທນໄວ້ໃດຍຂໍ້ເທັດຈິງທີ່ວ່າ "ລັດສະໝີ," ຊົງແມ່ນພຣະລັກສະນະຂອງພຣະຄຣິດ, ຈະຖືກເປີດເຜີຍ. ພຣະນິມົດແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດທີ່ຖືກເປີດຜະນຶກອອກກ່ອນການປິດແຫ່ງເວລາພຣະກະລຸນາ ແມ່ນການເປີດຜະນຶກອອກແຫ່ງພຣະລັກສະນະຂອງພຣະຄຣິດ

ດັ່ງທີ່ຖືກແທນໄວ້ໂດຍອົງປະກອບແຫ່ງພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງ ທີ່ຖືກແທນເປັນ Alpha ແລະ Omega. ນອກຈາກນັ້ນ ຈະຖືກເປີດເຜີຍອີກດ້ວຍວ່າ ພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງແມ່ນ "ຄວາມຈິງ."

ລາຍລະອຽດອີກປະການໜຶ່ງຄື ເມື່ອສຽງນັ້ນເລີ່ມຮ້ອງຂຶ້ນ ເຂົາຍັງຄົງຢູ່ໃນຖິ່ນກັນດານແຫ່ງສາມມື້ຄົງ ເພາະວ່າເຂົາກຳລັງຮ້ອງຢູ່ໃນຖິ່ນກັນດານ. ໃນທາງຄຳພະຍາກອນ ເມື່ອວຽກງານຂອງເຂົາເລີ່ມຕົ້ນ ພະຍານສອງຄົນຍັງຄົງຕາຍຢູ່ໃນຖະໜົນທີ່ພາດຜ່ານຫຸບເຂົາຂອງ Ezekiel. ຂັ້ນຕໍ່ຈົ່ງຈຳເພາະອີກປະການໜຶ່ງຄື ເມື່ອສຽງນັ້ນເລີ່ມວຽກງານຂອງຕົນ ໂລກທັງໝົດຈະສາມາດເຂົ້າເຖິງຂ່າວສານນັ້ນໄດ້. ຂໍສັງເກດອີກປະການໜຶ່ງຄື ຂ່າວສານນັ້ນຖືກປະທານໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງວັນສຸດທ້າຍ ເມື່ອພຣະຄຣິດກຳລັງລົບລ້າງບາບຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝູນສີຟ້າ ເພາະວ່າຄວາມອະທຳຂອງພວກເຂົາໄດ້ຮັບການອະໄພແລ້ວ. ຂັ້ນຕໍ່ຈົ່ງອັນເສົ້າເສຍໃຈທີ່ຖືກເປີດເຜີຍເຊັ່ນກັນ "ບັນທັດເທິງບັນທັດ" ຄື ມີແຕ່ຜູ້ທີ່ບັນລຸຂໍ້ກຳນົດຂອງຂ່າວປະເສີດເທົ່ານັ້ນ ຈົ່ງຈະໄດ້ຮັບການອະໄພຊຶ່ງກຳລັງຖືກດຳເນີນໃຫ້ສຳເລັດໃນປະຫວັດສາດນັ້ນ.

ມີແຕ່ຜູ້ທີ່ຕອບສະໜອງຕໍ່ຂໍ້ຮ້ອງຮຽກທີ່ຜູກພັນກັບຄຳອະທິຖານເລວີຕີກິດ ບົດ 26 ເທົ່ານັ້ນ ຈົ່ງຈະໄດ້ຮັບການລົບລ້າງບາບຂອງຕົນແລະບາບຂອງບໍດີາຂອງຕົນ ເພາະວ່າເຂົາໄດ້ຮັບ "ສອງເທົ່າເພື່ອບາບທັງໝົດຂອງນາງ." "ມື້" ຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທີ່ກ່ຽວໂຍງກັບບາບຂອງເຂົາແລະບາບຂອງບໍດີາຂອງເຂົາ ເປັນສັນຍາລັກຂອງຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດ ໃນເວລາທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຍັບຍັງພຣະຫັດຂອງພຣະອົງເໝືອຄວາມຜິດພາດໜຶ່ງ ອັນໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດ. ໃນປະຫວັດສາດຂອງມົນເລື້ອຍ ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງໄດ້ຂັດຂວາງປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າຈາກການເຫັນຄວາມຈິງທີ່ຖືກຊ່ອນໄວ້. ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງໃນປະຫວັດສາດນັ້ນເປັນຕົວແທນແຫ່ງການຈັດຕັ້ງມອນຊອບທຳຂອງພຣະອົງ. ໃນວັນສຸດທ້າຍ ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງເປັນຕົວແທນການປະຕິເສດຄວາມຈິງທີ່ໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍ ໂດຍປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະໃນເວລານັ້ນ ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງກໍ່ເປັນຕົວແທນແຫ່ງການພິພາກສາອັນຊອບທຳຂອງພຣະອົງ.

ດ້ວຍສຽງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຄັ້ງທຳອິດຂອງເອເຊກຽນ, ບັນດາຄົນຕາຍໄດ້ຖືກປະກອບເຂົ້າກັນ, ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນຢືນຊື່ເປັນກອງທັບອັນຍິ່ງໃຫຍ່. ຄຳພະຍາກອນຄັ້ງທີສອງໃນເອເຊກຽນບົດທີສາມສົບເຈັດ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ສິ່ງນັ້ນສຳເລັດ ໂດຍນຳລົມຫາຍໃຈທີ່ມາຈາກລົມທັງສີ່ທິດ.

ແລ້ວພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວແກ່ຂ້ານອ້ອຍວ່າ, "ຈົ່ງພະຍາກອນແກ່ລົມ, ຈົ່ງພະຍາກອນເຖິດ, ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ, ແລະຈົ່ງກ່າວແກ່ລົມວ່າ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຕັດດັງນີ້ວ່າ: ລົມຫາຍໃຈເອີຍ, ຈົ່ງມາຈາກລົມທັງສີ່ທິດ, ແລະຈົ່ງເປົ່າໃສ່ຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າເຫຼົ່ານີ້ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາທັງຫຼາຍມີຊີວິດ." ດັ່ງນັ້ນ ຂ້ານອ້ອຍຈົ່ງພະຍາກອນຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ບັນລຸແກ່ຂ້ານອ້ອຍ, ແລະລົມຫາຍໃຈໄດ້ເຂົ້າໃນເຂົ້າທັງຫຼາຍ, ແລະເຂົ້າທັງຫຼາຍກໍ່ມີຊີວິດ, ແລະຢືນຊື່ເທິງຕົນຂອງຕົນ, ເປັນກອງທັບໃຫຍ່ຢ່າງຫາທື່ນໄດ້. ແລ້ວພຣະອົງກ່າວແກ່ຂ້ານອ້ອຍວ່າ, "ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ, ກະດູກເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນວົງວານອິດສະຣາເອນທັງໝົດ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຂົ້າທັງຫຼາຍເວົ້າວ່າ, 'ກະດູກຂອງພວກເຮົາແຫ້ງແລ້ວ, ແລະຄວາມຫວັງຂອງພວກເຮົາກໍ່ສູນສົນໄປ: ພວກເຮົາຖືກຕັດຂາດອອກເພາະສ່ວນຂອງພວກເຮົາ.' ເຫດສະນັ້ນ ຈົ່ງພະຍາກອນ ແລະກ່າວແກ່ເຂົາທັງຫຼາຍວ່າ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຕັດດັງນີ້ວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງເຖິດ, ປະຊາຊົນຂອງເຮົາເອີຍ, ເຮົາຈະເປີດອຸປະໂຫຍຟັງສົບຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະຈະໃຫ້ພວກເຈົ້າຂຶ້ນມາຈາກອຸປະໂຫຍຟັງສົບຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະຈະນຳພວກເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນອິດສະຣາເອນ. ແລະພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າເຮົາແມ່ນພຣະເຢຮ໌ອາ, ເມື່ອເຮົາໄດ້ເປີດອຸປະໂຫຍຟັງສົບຂອງພວກເຈົ້າ, ປະຊາຊົນຂອງເຮົາເອີຍ, ແລະໄດ້ນຳພວກເຈົ້າຂຶ້ນມາຈາກອຸປະໂຫຍຟັງສົບຂອງພວກເຈົ້າ,

ແລະຈະໃສ່ພຣະວິນຍານຂອງເຮົາໄວ້ໃນພວກເຈົ້າ, ແລະພວກເຈົ້າຈະມີຊີວິດ,
ແລະເຮົາຈະຕັ້ງພວກເຈົ້າໄວ້ໃນແຜ່ນດິນຂອງຕົນເອງ: ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາ ພຣະເຢໂຮວາ
ໄດ້ກ້າວສົ່ງນັ້ນ ແລະໄດ້ກະທຳສຳເລັດແລ້ວ," ພຣະເຢໂຮວາຕັດຕົງນັ້ນ. ເອເຊກຽນ 37:9-14.

ລົມຫາຍໃຈນັ້ນໃນຄຳພະຍາກອນຂອງເອເຊກຽນ ແມ່ນຂ່າວສານແຫ່ງການປະທັບຕາ,
ເພາະວ່າມັນມາຈາກລົມທັງສີ່.

ຫຼັງຈາກເຫດການເຫຼົ່ານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທູດສະຫວັນສົງຄົມຢູ່ທີ່ສະໄໝຂອງແຜ່ນດິນໂລກ
ກັກກຸມລົມທັງສີ່ຂອງໂລກໄວ້ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ລົມພັດເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ຫຼືເທິງທະເລ ຫຼືເທິງຕົ້ນໄມ້ໃດໆ.
ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທູດສະຫວັນອີກອົງໜຶ່ງຂຶ້ນມາຈາກທິດຕາເວັນອອກ
ມີຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່; ແລະທ່ານໄດ້ຮ້ອງດ້ວຍສຽງດັງໄປຫາທູດສະຫວັນທັງສີ່
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໃຫ້ທຳອັນຕະລາຍແກ່ແຜ່ນດິນໂລກແລະທະເລ ໂດຍກ່າວວ່າ,
"ຢ່າເຮັດອັນຕະລາຍແກ່ແຜ່ນດິນໂລກ ຫຼືເທິງທະເລ ຫຼືເທິງຕົ້ນໄມ້ທັງຫຼາຍ
ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ປະທັບຕາໄວ້ເທິງໜ້າຜາກຂອງບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ."
ພຣະນິມິດ 7:1-3.

ລົມທັງສີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກທິດຕາເວັນອອກ, ແລະໃນທາງຄຳພະຍາກອນ ອົດສະລາມເປັນທັງ "ລົມຕາເວັນອອກ"
ແລະ "ບຸດຫຼານແຫ່ງຕາເວັນອອກ." "ລົມຫາຍໃຈ" ຂອງເອເຊກຽນ,
ຊຶ່ງບ່ຽນບັນດາຮ່າງກາຍທຶກຶກຮ່າງແລ້ວໃຫ້ກາຍເປັນ "ກອງທັບອັນໃຫຍ່ຍິ່ງແລະເຫຼືອປະມານ" ນັ້ນ
ແມ່ນຂ່າວສານທີ່ປະທັບຕາຄົນໜຶ່ງແສນສີ່ສິບສີ່ພັນຄົນ. ຂ່າວສານແຫ່ງການປະທັບຕາໃນພຣະນິມິດບົດທີຈັດ
ກໍເກີດຂຶ້ນຈາກທິດຕາເວັນອອກ. ຂ່າວສານນັ້ນຄືຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງໃນເວລາທ່ຽງຄືນ,
ແລະເຊຟານີຢາໄດ້ຊີ້ບອກມັນວ່າເປັນສຽງແກ "ເພື່ອເປັນສັນຍານເຕືອນຕ່າງຄອນທົມກິກຳແພງບ້ອງກັນ,
ແລະຕໍ່ຫໍອ່ອຍສູງທັງຫຼາຍ."

ຫໍອ່ອຍເປັນສັນຍາລັກຂອງຄຣິສຕະຈັກ.

"ໃນຄຳອຸປະມານນີ້ ເຈົ້າຂອງເຮືອນເປັນຕົວແທນຂອງພຣະເຈົ້າ, ສວນອະງຸ່ນເປັນຕົວແທນຂອງຊາດຢິວ,
ແລະ ຮົວເປັນຕົວແທນຂອງພຣະບັນຍັດອັນສັກສິດ ຊຶ່ງເປັນການຄຸ້ມຄອງປົກປ້ອງຂອງເຂົາທັງຫຼາຍ.
ຫໍອ່ອຍເປັນສັນຍາລັກຂອງພຣະວິຫານ." The Desire of Ages, 597.

ນະຄອນໜຶ່ງແມ່ນອານາຈັກໜຶ່ງໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີ. ອຳນາດສັນຕະປາປາແມ່ນ "ບາບໂລນ,"
"ນະຄອນໃຫຍ່ນັ້ນ." ຝຣັ່ງ ແລະຕຸມາຄີສະຫະລັດອາເມຣິກາ ແມ່ນ "ນະຄອນໃຫຍ່," ຂອງ "ໂຊໂດມ ແລະ ເອຢິບ."
ເຢຣູຊາເລັມແມ່ນ "ນະຄອນໃຫຍ່," ຊຶ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນ.
ຂ່າວສານຂອງເຊຟານີຢາແມ່ນຕໍ່ຕ້ານນະຄອນທັງຫຼາຍ ແລະຫໍອ່ອຍທັງຫຼາຍ,
ຫຼືຕໍ່ຕ້ານການປະສົມປະສານລະຫວ່າງຄຣິດຈັກກັບລັດ, ຊຶ່ງຕາມຄຳນິຍາມແລ້ວຄືຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍ.
ນະຄອນຂ່າວສານ "ລັບ" ໃນດານເຮືອນ ບົດທີສອງ.

ກ່ອນໜ້າພຣະບັນຍັດວັນອາທິດຈະຖືກປະກາດໃຊ້ໄພງເລັກນ້ອຍ,
ອັນເປັນການທົດສອບຮູບຄຳຂອງເນບູກາດເນັດຊາ ຕາມດານຽນບົດທີ3, ຊາກສົບທົດຕາຍແລ້ວຈະຕົ້ນຂຶ້ນ
ແລະຖືກບ່ຽນໃຫ້ເປັນກອງທັບອັນເຂັ້ມແຂງ ເພື່ອປະກາດຂ່າວສານທີ່ຊີ້ບອກ
ແລະຕໍ່ຕ້ານການກໍ່ຮ່າງຂຶ້ນຂອງການຜະສົມປະສານລະຫວ່າງຄຣິດຕະຈັກກັບລັດ,
ໃນຂະນະດຽວກັນກໍຊີ້ບອກດ້ວຍວ່າ ອົດສະລາມເປັນເຄື່ອງມືແຫ່ງພຣະປະສົງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງນຳໃຊ້
ເພື່ອຊົງບັງຄັບໃຊ້ການພິພາກສາຂອງພຣະອົງເໝືອນຜູ້ທີ່ບັງຄັບໃຫ້ນະມັດສະການວັນອາທິດ
ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳມາແລ້ວໃນປະຫວັດສາດອະດີດ. ຂ່າວສານນັ້ນຊີ້ບອກວ່າ
ເມື່ອຮູບນັ້ນຖືກພັດທະນາຢ່າງສົມບູນ ແລະບັງຄັບໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍແລ້ວ,
ການພິພາກສາຈະຖືກນຳມາປະຕິບັດ.

ໃນການເຮັດບົດທຶສາມ ບໍ່ມີການອ້າງອີງໂດຍກົງເຖິງຮູບສັດຮ້າຍທີ່ນຳໄປສູ່
ແລະບັນລຸຄວາມສົມບູນຂອງມັນໃນກົດໝາຍວັນອາທິດ, ແຕ່ຈະບໍ່ອາດມີຂ່າວສານທຶສາມໄດ້
ຫາກບາດສະຈາກຂ່າວສານທຳອິດ ແລະຂ່າວສານທີສອງ, ເພາະວ່າການເຮັດບົດທຶສອງຈຳຕ້ອງຖືກຮວມເຂົ້າໃນ
ການສຳແດງແຫ່ງຄວາມຈິງທັງໝົດທີ່ຖືກແທນໄວ້ໃນການເຮັດບົດທຶສາມ. "ຄວາມລັບ"
ຂອງຄວາມຜັນເລື່ອງຮູບບັນໃນບົດທຶສອງ
ຊັບອກເຖິງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ກຳລັງມາເຖິງການຮັບຮູ້ຍຸກສຳຄັນແຫ່ງຊີວິດແລະຄວາມຕາຍ
ທີ່ກ່ຽວກັບຮູບສັດຮ້າຍຂອງເນບູກາດເນັດຊາ.

ຕັກກະວີທີ່ຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດຮຽກຮ້ອງວ່າ
ເມື່ອເນບູຄັດເນດຊາໄດ້ຕັດສິນໃຈວ່າຕົນຈະຈັດພິທີອຸທິດຮູບເຄົ້າລົບຄຳຂອງຕົນ,
ຮູບເຄົ້າລົບນັ້ນຈຳເປັນຕ້ອງຖືກສ້າງຂຶ້ນກ່ອນ,
ແລະນັກດົນຕີກໍຈະຕ້ອງຝຶກຊ້ອມດົນຕີທີ່ພວກເຂົາຈະບັນເລງໃນພິທີນັ້ນ.
ຈຳເປັນຕ້ອງມີການຕຽມການລ່ວງໜ້າດ້ານການກໍ່ສ້າງທີ່ດຳເນີນໄປຕາມຊ່ວງເວລາ ມີທັງການຊຸດຊຸມ,
ການວາງຮາກຖານ, ການຕັ້ງນັ້ງຮ້ານ, ແລະຄົນງານເຂົ້າອອກໄປມາ,
ແລະການຕຽມການນັບກຳແນ່ນການກ່ຽວຂ້ອງຮູບພາບໃນຄວາມຜັນຂອງເນບູຄັດເນດຊາ,
ແຕ່ຄວາມຈອງຫຼອງຂອງເນບູຄັດເນດຊາໄດ້ກຳນົດໃຫ້ສ້າງຮູບພາບຂອງພຽງສັດຮ້າຍຕົວດຽວ,
ບໍ່ແມ່ນອານາຈັກທັງໝົດໃນຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ. ການກໍ່ສ້າງຮູບພາບນັ້ນແມ່ນບົດທິດສອບທົບປະຊາກອນ
ຂອງພຣະເຈົ້າຈະຕ້ອງຜ່ານກ່ອນທີ່ໄວ້ວາແຫ່ງການພິພາກສາຈະປົດລົງ,
ແລະກ່ອນພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການປະທັບຕາ, ກ່ອນທີ່ດົນຕີຈະບັນເລງ.

ເຫດຜົນທີ່ຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດຍັງຊື່ໃຫ້ເຫັນອີກວ່າ ຊາດຮັກ, ເມຊາກ ແລະ ອາເບດເນໂກ
ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ຂ້າທາດຊາວເຮັບເຮື້ອກວດຽວທີ່ໄດ້ເຫັນການຕຽມການລ່ວງໜ້າສຳລັບພິທີອຸທິດຮູບຄຳ. ພວກເຮົາ
ຂ້າເປັນພຽງຊາວເຮັບເຮື້ອກວດຽວທີ່ເຂົ້າໃຈນ້ອຍສຳຄັນຂອງການຕຽມການເຫຼົ່ານັ້ນວ່າເປັນຄຳເຕືອນເຖິງຊີວິດແລະ
ຄວາມຕາຍ, ແລະໄດ້ຈັດຕຽມສ່ວນຕົວຂອງຕົນເອງສຳລັບວິກິດການທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງ.

ໃນຂໍ້ຄວາມຈາກຊຸດເຕໂວທ໌ ທີ່ຢູ່ຕອນຕົ້ນຂອງບົດຄວາມນີ້,
ນາງບໍ່ພຽງແຕ່ຈັດໃຫ້ພຣະບັນຍັດໃນພຣະທຳເຊື່ອຢາມຢາສອດຄ່ອງກັບຮູບຄຳຂອງເນບູກາດເນັດຊາ ແລະ
ກົດໝາຍວັນອາທິດເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ນາງຍັງຊັບອກເຖິງພຣະບັນຍັດອັນບໍ່ຊອບທຳຂອງເອຊາຢານຳອີກ.

ວິບັດແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ອອກກົດໝາຍອັນບໍ່ຊອບທຳ
ແລະແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ຂຶ້ນຂັກກຳນົດອັນຫນັກຫນ່ວງທີ່ຕົນໄດ້ບັນຍັດໄວ້;
ເພື່ອບົດເບື້ອງຄວາມຍຸດຕິທຳຈາກຄົນຂັດສົນ ແລະບົດເອົາສົດທີ່ຈາກຄົນຍາກຈົນໃນປະຊາຊົນຂອງເຮົາ
ເພື່ອໃຫ້ແມ່ໝ້ຍເປັນເຫຍືອຂອງພວກເຂົາ ແລະເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາບຸ້ນຊົງເອົາຈາກເດັກກຳພ້າ!
ແລະໃນວັນແຫ່ງການລົງທັນ ແລະໃນຄວາມພິນາດທີ່ຈະມາຈາກແດນໄກ ພວກເຈົ້າຈະເຮັດອັນໃດ?
ພວກເຈົ້າຈະໜີໄປຫາຜູ້ໃດເພື່ອຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ?
ແລະພວກເຈົ້າຈະປະຖົມສະຫງ່າລາສີຂອງພວກເຈົ້າໄວ້ທີ່ໃດ? ເອຊາຢາ 10:1-3.

"ຂັກກຳນົດອັນບໍ່ຊອບທຳ" ຂອງອີຊາຢາ ຄືກົດໝາຍວັນອາທິດ, ແລະມັນເປັນ "ວັນແຫ່ງການລົງມາກວດເບິ່ງ"
ແລະ "ຄວາມພິນາດຮ້າງ," ສຳລັບສະຫະລັດອາເມລິກາ, ເພາະວ່າ "ການທໍລະຍົດຂອງຊາດ"
ຍ່ອມຖືກຕິດຕາມດ້ວຍ "ຄວາມພິນາດຂອງຊາດ." ຕາມຄຳກ່າວຂອງອີຊາຢາ,
ໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ຊຶ່ງກໍເປັນຮູບທອງຄຳຂອງເນບູກາດເນັດຊາ ດ້ວຍ, "ຄວາມພິນາດຮ້າງ"
"ຈະມາແຕ່ທາງໄກ."

ຈົ່ງຈົ່ງສົງໄວ້, ແລະຈົ່ງສະແດງຕົນວ່າເປັນລູກຜູ້ຊ້າຍ; ໃອ້ ພວກຜູ້ລ່ວງລະເມີດເອີຍ,
ຈົ່ງນຳມັນຄົນມາໄວ້ໃນໃຈອີກ. ຈົ່ງລະນຶກເຖິງບັນດາສົງເກົ່າແກ່ແຕ່ກ່ອນ; ເພາະວ່າເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າ

ແລະບໍ່ມີອິນໃດອີກ; ເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າ ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດເໝືອນເຮົາ, ຜູ້ປະກາດຈຸດຈົບຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນເລີມ,
ແລະຈາກສະໄໝບູຮານກໍປະກາດສົງຄ໌ຢັ້ງຢືນໄດ້ຕົກຕີນ, ໂດຍກ່າວວ່າ,
“ແຜນການຂອງເຮົາຈະດຳລົງຢ່າງໝັ້ນຄົງ, ແລະເຮົາຈະກະທຳຕາມຄວາມພໍພຣະໄທຂອງເຮົາທັງໝົດ”;
ເຮົາເອີ້ນນັກຜູ້ຕະກະລາມຈາກທົດຕາເວັນອອກ,
ແມ່ນຊາຍຜູ້ປະຕິບັດແຜນການຂອງເຮົາມາຈາກປະເທດອັນໄກ; ແທ້ຈິງ, ເຮົາໄດ້ກ່າວແລ້ວ,
ເຮົາກໍຈະນຳມັນມາໃຫ້ສຳເລັດ; ເຮົາໄດ້ດຳລົງແລ້ວ, ເຮົາກໍຈະກະທຳມັນດ້ວຍ. ຈົ່ງຟັງເຮົາ,
ພວກທີ່ມີໃຈແຂງກະດ້າງ ແລະຢູ່ໄກຈາກຄວາມຊອບທຳ; ເຮົານຳຄວາມຊອບທຳຂອງເຮົາເຂົ້າມາໃກ້;
ມັນຈະບໍ່ຢູ່ໄກ, ແລະຄວາມລອດຂອງເຮົາຈະບໍ່ຊັກຊ້າ; ແລະເຮົາຈະວາງຄວາມລອດໄວໃນສະໄໝ
ເພື່ອອີສະຣາເອນຊົງເປັນສະຫງ່າລາສີຂອງເຮົາ. ອີສະຢາ 46:8–13.

ເອຊາຢາໄດ້ວາງຂໍ້ຄວາມນີ້ໄວ້ໃນຕອນທ້າຍຂອງເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້າ, ເພາະໃນເວລານັ້ນ
“ຄວາມລອດຂອງພຣະອົງຈະ” ບໍ່ “ຊັກຊ້າ” ອີກຕໍ່ໄປ. ນັ້ນຢູ່ໃນຕອນທ້າຍຂອງສາມມື້ຄົງໃນພຣະນິມົດບົດທີ 11.
ຕອນທ້າຍຂອງເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້ານັ້ນຖືກໝາຍໄວ້ໂດຍການມາເຖິງຂອງຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງຕອນທ່ຽງ
ຄືນ, ເມື່ອກອງທັບໃຫຍ່ຂອງເອເຊກຽນລຸກຂຶ້ນຢືນ. ເມື່ອພວກເຂົາລຸກຂຶ້ນຢືນ,
ພວກເຂົາກໍຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນທຸງໝາຍໃນພຣະນິມົດບົດທີ 11.

ແລະພາຍຫຼັງສາມວັນກັບເຄັ່ງ ພຣະວິນຍານແຫ່ງຊີວິດຈາກພຣະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າສູ່ເຂົ້າທັງສອງ,
ແລະເຂົ້າທັງສອງໄດ້ຍືນຂຶ້ນເທິງຕົນຂອງຕົນ; ແລະຄວາມຍ້ານກົວຢ່າງໃຫຍ່ໄດ້ຕົກເທິງບັນດາຜູ້ທີ່ເຫັນເຂົາ.
ແລະເຂົ້າທັງສອງໄດ້ຍືນສຽງດັງອັນໃຫຍ່ຈາກສະຫວັນກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, ຈົ່ງຂຶ້ນມາທຶນ.
ແລະເຂົ້າທັງສອງໄດ້ຂຶ້ນໄປສູ່ສະຫວັນໃນເມກໜຶ່ງ; ແລະພວກສັດຕູຂອງເຂົາໄດ້ເຫັນເຂົາ.
ແລະໃນໂມງດຽວກັນນັ້ນໄດ້ຕົກແຜ່ນດິນໄຫວອັນໃຫຍ່, ແລະໜຶ່ງສ່ວນສົບຂອງນະຄອນໄດ້ຟັງລົງ,
ແລະໃນແຜ່ນດິນໄຫວນັ້ນມະນຸດເຈັດພັນຄົນຖືກຂ້າຕາຍ: ແລະຄົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ໄດ້ຕົກໃຈຢ່າງຫຼວງ
ແລະໄດ້ຖອດພຣະສິລິແດ່ພຣະເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນ. ວິບັດຄັ້ງທີສອງໄດ້ຜ່ານໄປແລ້ວ; ແລະເບີ້ແມ,
ວິບັດຄັ້ງທີສາມກໍລົງມາຢ່າງໄວ. ພຣະນິມົດ 11:11–14.

ພະຍານສອງຄົນໃນພຣະນິມົດບົດທີ 11 ຖືກຍົກຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນເປັນທຸງສັນຍານ
ໃນຊົ່ວໂມງດຽວກັນກັບແຜ່ນດິນໄຫວ ຊຶ່ງຄືກົດໝາຍວັນອາທິດ. ໃນເວລານັ້ນ ຫຼັງທີ່ໄຢຮັນກ່າວວ່າ,
“ໃນຊົ່ວໂມງນັ້ນ,” ຕາມພຣະທຳເອຊາຢາ ບົດທີ 46, ພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນ “ບຸລຸດຄົນນັ້ນ”
ຜູ້ທີ່ປະຕິບັດຕາມພຣະດຳລົງຂອງພຣະອົງ, ຜູ້ຊົງເປັນ “ນັກທີ່ຕະກະລະມານຈາກຕາເວັນອອກ” ດ້ວຍ.
ນັກທີ່ຕະກະລະມານນັ້ນ, ຄື “ບຸລຸດຄົນນັ້ນ” ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ເພື່ອປະຕິບັດພຣະດຳລົງຂອງພຣະອົງ, ມາຈາກ
“ປະເທດອັນໄກໂພ້ນ”. ໃນພຣະທຳເອຊາຢາບົດທີ 10, ໃນເວລາຂອງ “ກົດບັນຍັດອັນບໍ່ຊອບທຳ”
ຊຶ່ງຄືກົດໝາຍວັນອາທິດ, “ຄວາມຮ້າງເປົ່າພິນາດ” ຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາມາຈາກ “ທີ່ໄກ”. “ຕາເວັນອອກ”
ເປັນສັນຍະລັກຂອງອົດສະລາມ, ເພາະໃນຄຳພະຍາກອນ ພວກເຂົາຖືກເອີ້ນທັງສອງຢ່າງວ່າ
“ລູກຫຼານແຫ່ງຕາເວັນອອກ,” ແລະ “ລົມຕາເວັນອອກ.” “ນັກ” ໃນຄຳພະຍາກອນແມ່ນສາສະໜາ,
ດັ່ງທີ່ບາບີໂລນຖືກນຳສະເໜີວ່າເປັນກົງຂັງທີ່ຕັ້ງໄປດ້ວຍນັກອັນນຳຊັງແລະບໍ່ສະອາດທັງຫຼາຍ.
“ນັກທີ່ຕະກະລະມານ” ທີ່ມາຈາກປະເທດອັນໄກໂພ້ນໃນຕາເວັນອອກ ຄືສາສະໜາອົດສະລາມ.

ແລະທ່ານໄດ້ຮັບຮູ້ດ້ວຍສຽງອັນດັງກ້າ, ກ່າວວ່າ, “ບາບີໂລນໃຫຍ່ໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ, ໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ,
ແລະໄດ້ກ້າຍເປັນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງພວກຜີຮ້າຍ, ເປັນບ່ອນຄຸມຂັງຂອງວິນຍານໃສ່ໂຄກທຸກຊະນິດ,
ແລະເປັນກົງຂັງຂອງນັກທຸກຊະນິດທີ່ບໍ່ສະອາດແລະເປັນທີ່ຊົງຊັງ.” ພຣະນິມົດ 18:2

ສະຫະພາບສາມປະການຂອງບາບີໂລນສະໄໝໃໝ່ ເປັນຕົວແທນຂອງລັດຖະບານສາມຮູບແບບ ແລະ
ອີກທັງສາສະໜາສາມຮູບແບບ. ສາສະໜາຂອງສະຫະປະຊາຊາດແມ່ນວິນຍານນິຍົມ,
ສາສະໜາຂອງສະຫະລັດແມ່ນໂບຣແຕສແຕນທີ່ຫຼົງຖອຍ ແລະ ສາສະໜາຂອງສັນຕະປາປາແມ່ນຄາທອລິກ.
ຄວາມເຊື່ອທາງສາສະໜາເຫຼົ່ານັ້ນທັງໝົດ ບາງຄັ້ງຖືກໃຊ້ສັນຍະລັກເປັນແມ່ຍິງ, ແຕ່ກໍຍັງເປັນນັກດ້ວຍ.

ເປັນກຳລັງທາງສາສະໜາ ແລະ ການເມືອງຂອງສະຫະປະຊາຊາດ, ໂດຍມີສະຫະລັດເປັນກະສັດຫຼັກ, ທີ່ຍົກສັນຕະປາປາຂຶ້ນສູ່ບັນລັງແຫ່ງໂລກ. ໃນພຣະທຳເຊກາຣີຍາ ມີນິກສອງຕົວທີ່ສະຖາປະນາສັນຕະປາປາ, ຜູ້ທີ່ອັກຄະສາວົກໂປໂລໄດລະບຸໄວ້ໃນ 2 Thessalonians ວ່າເປັນ "ຄົນຊົ່ວ" ນັ້ນ.

ແລ້ວທຸດສະຫວັນອົງທີ່ເວົ້າກັບຂ້ານ້ອຍນັ້ນກ່ອນໄປ ແລະກ່າວແກ່ຂ້ານ້ອຍວ່າ, "ບັດນີ້ຈົ່ງຍົກຕາຂອງເຈົ້າຂຶ້ນ ແລະເບິ່ງເຖິງ ວ່າສິ່ງທີ່ອອກໄປນັ້ນແມ່ນຫຍັງ." ແລະຂ້ານ້ອຍກ່າວວ່າ, "ມັນແມ່ນຫຍັງ?" ແລະທ່ານກ່າວວ່າ, "ນີ້ແມ່ນຖັງເອຟາທີ່ອອກໄປ." ທ່ານກ່າວອີກວ່າ, "ນີ້ແມ່ນຮູບລັກຂອງພວກເຂົາທີ່ໄດ້ແຜ່ນດົນໂລກ." ແລະເບິ່ງແມ່, ມີແຜ່ນຕະກົວໜັກໜຶ່ງຕາລັດຖືກຍົກຂຶ້ນ; ແລະນີ້ແມ່ນຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງຢູ່ໃນກາງຖັງເອຟາ. ແລະທ່ານກ່າວວ່າ, "ນີ້ແມ່ນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ." ແລ້ວທ່ານກໍ່ຍິນນາງເຂົ້າໄປໃນກາງຖັງເອຟາ; ແລະທ່ານກ່າວງານ້ອຍກ່າວກົວໄວ້ເທິງປາກຂອງມັນ. ແລ້ວຂ້ານ້ອຍກໍ່ຍົກຕາຂອງຕົນຂຶ້ນ ແລະເບິ່ງ, ແລະເບິ່ງແມ່, ມີຜູ້ຍິງສອງຄົນອອກມາ, ແລະລົມຢູ່ໃນປັກຂອງນາງທັງສອງ; ເພາະພວກນາງມີປັກເໝອິນປັກນິກກະສາ: ແລະພວກນາງຍົກຖັງເອຟາຂຶ້ນລະຫວ່າງແຜ່ນດົນໂລກກັບຜ້າສະຫວັນ. ແລ້ວຂ້ານ້ອຍກ່າວແກ່ທຸດສະຫວັນອົງທີ່ເວົ້າກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ, "ພວກນາງຈະແບກຖັງເອຟານີ້ໄປໃສ?" ແລະທ່ານກ່າວແກ່ຂ້ານ້ອຍວ່າ, "ເພື່ອສ້າງເຮືອນໃຫມ່ນັ້ນໃນແຜ່ນດົນຊີວິດ; ແລະມັນຈະຖືກສະຖາປະນາໄວ້ ແລະຖືກຕັ້ງໄວ້ທີ່ນັ້ນເທິງຖານຂອງມັນເອງ." ເຊກາຣີຍາ 5:5-11.

ເອຟາໜຶ່ງແມ່ນກະຕ່າທີ່ໃຊ້ສຳລັບການຕວງວັດ. ຍິງສອງຄົນຜູ້ຍົກເອຟາ ຫຼື ກະຕ່າທີ່ອຳນາດສັນຕະປາປານັ້ນນັ້ງຢູ່ທ່າມກາງ ແມ່ນຄຣິສຕະຈັກສອງແຫ່ງ. ສາສະໜາສອງຝ່າຍຈະນຳເອົາສາສະໜາທີ່ຖືກນິຍາມໄວ້ໃນພຣະຄຳພີວ່າ "ຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍນັ້ນ" ແລະຈະສ້າງເຮືອນໃຫມ່ນັ້ນໃນແຜ່ນດົນຊີວິດ. ຊີວິດແມ່ນອົກຊີເກນຂອງບາບໂລນ, ແລະຄຣິສຕະຈັກຄາທໍລິກແມ່ນບາບໂລນໃຫຍ່ໃນວັນສຸດທ້າຍ.

ແມ່ຍິງສອງຄົນທີ່ "ສ້າງຕັ້ງ" ແມ່ຍິງຊົ່ວຮ້າຍໃນບາບໂລນ ມີ "ລົມຢູ່ໃນປັກຂອງນາງ." ແມ່ຍິງເຫຼົ່ານັ້ນເປັນນິກັດວັຍ, ເພາະພວກນາງມີ "ປັກ," ແລະຂໍ້ຈຳກັດຂອງພວກນາງສຳລັບການຕັ້ງວາງແມ່ຍິງນັ້ນຄື "ລົມ" ຂອງອິສລາມ, ເພາະອິສລາມນຳເອົາມືຂອງມະນຸດທຸກຄົນມາຮວມກັນ. ແມ່ຍິງຜູ້ທີ່ຖືກຍົກຂຶ້ນນັ້ນ ໄດ້ຖືກກັກຂັງຢູ່ໃນເອຟາຕັ້ງແຕ່ບາດແຜຮ້າຍແຮງຂອງນາງໃນປີ 1798, ເພາະໄດ້ມັດຖືກນຳໜັກຕະກົວວາງທັບໄວ້ເທິງປາກຂອງເອຟາທີ່ນາງຢູ່, ແຕ່ເມື່ອດົນຕີແຫ່ງພິທີນະມັດສະການຂອງເນບູກາດເນັດຊາເລມີຂຶ້ນ, ແມ່ຍິງສອງຄົນແຫ່ງໂປເຕສແຕນຕີສິມທີ່ເສື່ອມຖອຍ ແລະ ສະປິຣິດຊວນນິສິມ ຈະຍົກເອົາຕຸ້ມນ້ຳໜັກຕະກົວອອກ, ແລະຍົກຫົວທີ່ເປດຂຶ້ນ, ຊຶ່ງເປັນຫົວໜຶ່ງໃນເຈັດຫົວ.

"ເມື່ອພວກເຮົາກຳລັງເຂົ້າໃກ້ວິທີການສຸດທ້າຍ, ການມີຄວາມກົມກຽວແລະຄວາມເປັນນ້ຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນ ທ່າມກາງບັນດາເຄື່ອງມືຮີບໄຊຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນເລື່ອງທີ່ສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງ. ໂລກເຕັມໄປດ້ວຍພາຍ, ແລະສົງຄາມ ແລະຄວາມແຕກແຍກ. ແຕ່ພາຍໃຕ້ຫົວໜ້າອັນດຽວ—ອຳນາດສັນຕະປາປາ—ຜູ້ຄົນຈະຮ່ວມກັນເພື່ອຕໍ່ຕ້ານພຣະເຈົ້າໃນບຸກຄົນຂອງພະຍານທັງຫຼາຍຂອງພຣະອົງ. ສະຫະພາບນີ້ຖືກຍຶດໄວ້ໃຫ້ແນ່ນອນໂດຍຜູ້ໜຶ່ງເຊື່ອອັນໃຫຍ່. ໃນຂະນະທີ່ເຂົາພະຍາຍາມຮວບຮວມບັນດາຕົວແທນຂອງຕົນໃຫ້ເຮັດສົງຄາມຕໍ່ຕ້ານຄວາມຈິງ, ເຂົາກໍ່ຈະທຳງານເພື່ອແບ່ງແຍກແລະກະຈາຍບັນດາຜູ້ສະໜັບສະໜູນຄວາມຈິງນັ້ນ. ຄວາມອຶດສາ, ການຄາດຄິດຊົ່ວຮ້າຍ, ການເວົ້າຮ້າຍ, ຖືກບຸກລະດົມໂດຍເຂົາເພື່ອໃຫ້ເກີດການບໍ່ພ້ອມພຽງແລະຄວາມແຕກແຍກ." Testimonies, volume 7, 182.

ສະຫະພາບສາມປະການນັ້ນຍົກຍ່າງຕາແຫ່ງສັນຕະປາປາຂຶ້ນເປັນຫົວໜ້າ
ເພາະວ່າພວກເຂົາມຸ່ງໝາຍທຳລາຍຊາດທີ່ເປັນທີ່ປາຖະໜາ.

ເພາະວ່າ ເບີ້ແມ, ສັດຕູຂອງພຣະອົງກໍຄວາມວຸ່ນວາຍຂຶ້ນ; ແລະຜູ້ທີ່ກຽດຊັງພຣະອົງໄດ້ຍົກຫົວຂຶ້ນ.
ພວກເຂົາໄດ້ວາງແຜນການຢ່າງສະຫງວນຊາດລວງຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ,
ແລະໄດ້ປຶກສາກັນຕໍ່ບັນດາຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງຊ່ວຍໄວ້. ພວກເຂົາໄດ້ກ່າວວ່າ, ຈົ່ງມາເຖິງ,
ແລະໃຫ້ພວກເຮົາຕັດພວກເຂົາອອກເສຍຈາກການເປັນຊາດໜຶ່ງ;
ເພື່ອວ່າຊາດຂອງອິດສະຣາເອນຈະບໍ່ຖືກລະເກີດຖືກອີກຕື່ມ. Psalm 83:2-4.

ນັກແມ່ນສາສະໜາໜຶ່ງ, ແລະ “ນັກທີ່ຕະກະລະຢາກຈາກທິດຕາເວັນອອກ” ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນໃນ “ຊົ່ວໂມງ”
ຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ເມື່ອຂ່າວສານຂອງສຽງຮ້ອງໃນຕອນທ່ຽງຄົນກຳລັງຖືກປະກາດ, ຄືອິສະລາມ.
ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ໃນຊົ່ວໂມງນັ້ນເອງທີ່ຄົນຕາຍຜູ້ຖືກຊຸບໃຫ້ຄົນມາມີຊີວິດຂຶ້ນໄປສູ່ສະຫວັນເປັນທຸກສັນຍານ,
“ວິບັດ” ຂອງອິສະລາມກໍມາໂດຍໄວ. ນີ້ແມ່ນເຫດຜົນທີ່ອີຊາຢາກກ່າວໄວ້ໃນຂໍ້ໜັງຂອງບົດທີ່ສືບວ່າ,
“ວິບັດ” ແກ່ພວກທີ່ອອກກົດບັນຍັດອັນບໍ່ຊອບທຳ. “ວິບັດ” ໃນພຣະນິມົດແມ່ນອິສະລາມ, ແລະ
ອິສະລາມແມ່ນການພິພາກສາໂດຍພຣະຈັດຕຽມໄວ້, ຫຼືເຄື່ອງມື, ຫຼືໄມ້ເຫຼົ້າ (Isaiah 10:5)
ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ເພື່ອລົງໂທດສະຫະລັດອາເມລິກາ ເນື່ອງຈາກການບັງຄັບໃຫ້ນະມັດສະການໃນວັນອາທິດ.

ໃນອີສາຍາ ບົດທີ່ສືບວ່າ “ນັກລ່າເຫຍື່ອຈາກທິດຕາເວັນອອກ” ແມ່ນ
“ຜູ້ຊາຍທີ່ປະຕິບັດຕາມຄຳປຶກສາຂອງເຮົາ.” “ຜູ້ຊາຍ” ນັ້ນຄືອິດສະລາມ, ແລະທ່ານຖືກເອີ້ນວ່າ
“ມາຈາກປະເທດອັນໄກ,” ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ “ກຳນົດໄວ້” ທີ່ຈະພິພາກສາສະຫະລັດອາເມລິກາ,
ແລະຕ່າງກັນນັ້ນຄືໄລກ, ດ້ວຍເຫດແຫ່ງການບັງຄັບຖືວັນອາທິດ,
ເໝືອນດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກະທຳໃນສະໄໝກ່ອນກັບໂຮມັນນອກສາສະໜາ ແລະແກທັງສືອັນທຳອິດ,
ແລ້ວຕໍ່ມາກັບໂຮມັນພາຍໃຕ້ສັນຕະປາປາໃນແກ “ວິບັດ” ອັນທີ່ຫ້າແລະທີ່ຫົກ.
ຈຸດປະສົງຂອງພຣະອົງໃນອີສາຍາ ບົດທີ່ສືບວ່າ “ນັກລ່າເຫຍື່ອຈາກທິດຕາເວັນອອກ,”
ແລະພຣະອົງກໍຊົງແຈ້ງໃຫ້ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຜູ້ປາຖະໜາຈະເຂົ້າໃຈຄຳປຶກສາແລະຈຸດປະສົງຂອງພຣະອົງວ່າ
“ຈົ່ງລະເກີດຖືກສົງຄາມ ແຕ່ເກົ່າແຕ່ກ່ອນ: ເພາະເຮົາແມ່ນພຣະເຈົ້າ, ແລະບໍ່ມີຜູ້ອື່ນໃດອີກ; ເຮົາແມ່ນພຣະເຈົ້າ,
ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດເໝືອນເຮົາ, ຜູ້ປະກາດຈຸດຈົບຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, ແລະຈາກສະໄໝໂບຮານຖືກສົງຄາມຍັງບໍ່ໄດ້ກະທຳ,
ກ່າວວ່າ, ຄຳປຶກສາຂອງເຮົາຈະຕັ້ງຢູ່ໝັ້ນ, ແລະເຮົາຈະເຮັດທຸກສິ່ງຕາມຄວາມພິຈາລະນາຂອງເຮົາ.”

ໃນຂໍ້ທີ່ສາມ ຂອງອິສະຢາ ບົດທີ່ສືບ, ອິສະຢາໄດ້ບັນທຶກຄຳຖາມສຳຄັນສາມປະການ:

ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະເຮັດປະການໃດໃນວັນແຫ່ງການຢູ່ມຢາມ ແລະໃນຄວາມພິນາດທີ່ຈະມາແຕ່ທີ່ໃກ້?
ພວກເຈົ້າຈະໄປຫາຜູ້ໃດເພື່ອຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ?
ແລະພວກເຈົ້າຈະປະຖົມສະຫງ່າລາສີຂອງພວກເຈົ້າໄວ້ທີ່ໃດ? ເອຊາຍາ 10:3

ຄຳຖາມສຸດທ້າຍຊຶ່ງໃຫ້ເຫັນວ່າ ແຜນດົນອັນຮຸ່ງໂລດສູນເສຍລັດສະໝີຂອງນາງໃນເວລາທີ່ມີຄຳສັ່ງອັນບໍ່ຊອບທຳ.
ລັດສະໝີຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາແມ່ນລັດຖະທຳມະນູນ ຊຶ່ງຖືກລົ້ມລ້າງຢ່າງສິ້ນເຊີງໃນກົດໝາຍວັນອາທິດ.

“ແລະ ລັດຖະທຳມະນູນໄດ້ຮັບປະກັນແກ່ປະຊາຊົນຖືກສົດໃນການປົກຄອງຕົນເອງ ໂດຍກຳນົດວ່າ
ຜູ້ແທນທີ່ໄດ້ຮັບເລືອກຕັ້ງຈາກຄະແນນສຽງຂອງປະຊາຊົນຈະເປັນຜູ້ບັນຍັດແລະບໍລິຫານກົດໝາຍ.
ເສດຖະກິດແຫ່ງຄວາມເຊື່ອທາງສາສະໜາກໍໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້ດ້ວຍ,
ໂດຍອະນຸຍາດໃຫ້ມະນຸດທຸກຄົນນະມັດສະການພຣະເຈົ້າຕາມຄຳຊົມເຊີຍຂອງຈິດສຳນຶກຂອງຕົນ.
ລັດທິສາທາລະນະນິຍົມ ແລະ ໂບຮແຕສຕັນ ໄດ້ກາຍເປັນຫຼັກການພື້ນຖານຂອງຊາດນັ້ນ.
ຫຼັກການເຫຼົ່ານີ້ຄືຄວາມລັບແຫ່ງອຳນາດ ແລະ ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂອງມັນ.” The Great
Controversy, 441.

ມັນແມ່ນລັດຖະທຳມະນູນທີ່ຊື່ບອກເຖິງສະຫງ່າລາສີທີ່ຖືກປະຖົມໄວ້ໃນຜົງດິນໃນເວລາທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດ.

“ເມື່ອຊາດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທຳພຣະລາຊກິດເພື່ອມັນຢ່າງອັດສະຈັນເຫຼືອຫຼາຍ, ແລະເໝືອຊາດນັ້ນພຣະອົງໄດ້ຊົງແຜ່ໄລ່ແຫ່ງພຣະອຳນາດອັນສູງສຸດປົກປ້ອງໄວ້, ຫັນຫຼັງໃຫ້ແກ່ຫຼັກການໂບຣແຕສແຕນ, ແລະໂດຍທາງຝ່າຍນິຕິບັນຍັດຂອງຕົນໃຫ້ການຮັບຮອງແລະການ ຫຼຸດຜັນແກ່ໂຣມັນນິຍົມໃນການຈຳກັດເສລີພາບທາງສາສະໜາ, ແລ້ວພຣະເຈົ້າຈະຊົງກະທຳໂດຍຣົດອຳນາດຂອງພຣະອົງເອງເພື່ອປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຜູ້ສັດຊື່ເທ. ການຂົ່ມເຫັງຂອງໂຣມຈະຖືກນຳໃຊ້, ແຕ່ພຣະອຣົດຊົງເປັນບ່ອນລີ້ໄພຂອງພວກເຮົາ.” Testimonies to Ministers, 206.

ໃນ “ກົດບັນຍັດອັນບໍ່ຊອບທຳ” ຂອງອີຊາຢາ ຊຶ່ງກໍຄືກົດໝາຍວັນອາທິດ ສະຫງ່າລາສີຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາໄດ້ສູນສົນໄປ ແລະມັນກໍຕອບຄຳຖາມຂໍ້ທັ້ງຂອງອີຊາຢາໃນທັນທີ ເມື່ອມັນຫລົບໜ້າໄປຫາສະຫະປະຊາຊາດຕາມຄຳພະຍາກອນ ຄືສະຫະພັນສົບກະສັດໃນພຣະນິມົດບົດທີ່ສືບເຈັດ ເພື່ອຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອໃນການຮັບມືການໂຈມຕີຂອງອົສຕຣີແຫ່ງ “ວິບັດ” ທີ່ສາມ. ຄຳຖາມຂໍ້ທັ້ງອີດໃນສາມຄຳຖາມນັ້ນຊື່ບອກບ່ອນຕັ້ງຂອງຄວາມພິນາດເນື່ອງຈາກກົດໝາຍວັນອາທິດ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ສະຫະລັດອາເມລິກາເລີ່ມວຽກງານຂັ້ນຕົ້ນໄປຂອງຕົນ ໃນການບັງຄັບໃຫ້ທົ່ວໂລກທັງໝົດຍອມຮັບການປະສົມປະສານລະຫວ່າງຄຣິສຕະຈັກກັບລັດ ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍການຮວມເປັນໜຶ່ງຂອງສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ຄຣິສຕະຈັກກາໂຕລິກ ໂດຍມີສັນຕະປາບາເປັນຜູ້ຄົບຄຸມຄວາມສຳພັນອັນບໍ່ລົ້ນລຳເນີນ. ມັນເອີ້ນຄວາມພິນາດນັ້ນວ່າ “ວັນແຫ່ງການຍຸ້ງມຢາມ”. ຄວາມເປັນຈິງຕາມຄຳພະຍາກອນທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ສອດຄ່ອງກັນກັບພິທີຖວາຍຮູບປັນຊາຂອງເນບູກາດເນດຊາ. ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ບົດທີ່ສາມຂອງພຣະທຳດານເື່ອນໃນບົດຄວາມຕໍ່ໄປ.

“ໃນປະຫວັດຂອງເນບູກາດເນດຊາ ແລະ ເນບຊາຊາ, ພຣະເຈົ້າກຳລັງກ່າວແກ່ປະຊາຊົນໃນສະໄໝປັດຈຸບັນ. ການພິພາກສາລົງໂທດທີ່ຈະຕົກຢູ່ເທິງບັນດາຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກໃນວັນນີ້ ຈະເກີດຂຶ້ນເນື່ອງຈາກການປະຕິເສດແສງສະຫວ່າງຂອງພວກເຂົາ. ການຖືກພິພາກສາລົງໂທດຂອງພວກເຮົາໃນວັນແຫ່ງການພິພາກສາ ຈະບໍ່ແມ່ນເປັນຜົນມາຈາກຂໍ້ເທັດຫວິວພວກເຮົາໄດ້ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມຜິດພາດ, ແຕ່ເປັນຜົນມາຈາກຂໍ້ ເທັດຫວິວພວກເຮົາໄດ້ລະເລີຍໂອກາດທີ່ສະຫວັນປະທານມາໃຫ້ເພື່ອຄົ້ນພົບຄວາມຈິງ. ວິທີທາງແຫ່ງການກາຍເປັນຜູ້ຮູ້ຈັກຄຸນເຄີຍກັບຄວາມຈິງນັ້ນ ຢູ່ໃນຂອບເຂດທີ່ທຸກຄົນອາດເຂົ້າເຖິງໄດ້; ແຕ່ດັ່ງເຊັ່ນກະສັດຜູ້ຫຼົງໃນຄວາມສຳລານ ແລະ ເຫັນແກ່ຕົວ, ພວກເຮົາໃຫ້ຄວາມໃສ່ໃຈແກ່ສິ່ງທີ່ດຶງດູດຫຼື ເປັນທີ່ພິຈາລະນາ, ແລະ ສະໜອງຄວາມພິຈາລະນາລັດຊາດ, ຫຼາຍກວ່າສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈມັ່ງຄັ້ງຂຶ້ນ, ຄືຊຸມຊົນແຫ່ງຄວາມຈິງອັນສະຫວັນ. ກໍໂດຍອາໄສຄວາມຈິງນີ້ເຖິງ ທີ່ພວກເຮົາອາດຕອບຄຳຖາມອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ວ່າ, ‘ຂ້ອຍຈະຕ້ອງເຮັດຫຍັງ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດ?’” Bible Echo, September 17, 1894.